

Kimswerd, 5 mei 2011

Dag!

Ik ben Jos Buis
en gisteren waren mijn vrouw en ik op de Apollolaan,
eindelijk, ook op 4 mei.
Uiteraard vanuit Friesland vroeg van huis gegaan
en rondgezworven, de Gerrit van der Veenstraat, de Beethovenlaan,
en toen maar gaan zitten op de groene banken,
in afwachting van.

Uiteraard was ik er eerder geweest, op gewone dagen,
door het jaar heen,
en toen ik daar op zeker moment stond te huilen
(nu zo'n 35 jaar geleden)
schoot een mevrouw uit een zijstraat toe
en nam me mee,
voor een glaasje water.
Alsof het gisteren was.

Altijd op 4 mei
was ik

- of in Obdam bij de gedenksteen van mijn vader in het oude raadhuis
- in Driehuis Westerveld
- de Waalsdorpervlakte
- Overveen-Bloemendaal
- of bij het monument in de plaats waar ik dan woon(de).

Nu, hier in Kimswerd herdenkt men 1x in de 5 jaar.
waar 4 jongens in de oorlog – strijdend - zijn omgekomen
1 jongen helemaal fout dienst nam bij de SS en toen niet meer terug kon
zonder ontzettende consequenties voor het dorp. Ook hij ging dood, in Rusland,
en bij 6 graven van de bemanning van een neergehaald geallieerd vliegtuig
op het plaatselijk kerkhof.
Bij ons dorp zijn 2 vliegtuigen neergeschoten.

Gisterenavond heb ik op het groene bankje op de Apollolaan zitten huilen,
precies waar ik bang voor was,
maar ik voelde me een beetje thuis
gezien de ervaren betrokkenheid van allen, de velen,
die er waren.

Ik schrijf u dit, omdat ik u wil vertellen hoe dankbaar ik ben
dat u dit blijft regelen, organiseren en mensen er bij betreft.
Het was een stijlvolle plechtigheid.
Gelukkig reed mijn vrouw (auto in Hoorn geparkeerd)
en de Afsluitdijk is behoorlijk recht!

Ik groet u, met
dankbaarheid en respect
en koester een foto
waarop mijn moeder staat
met haar familie uit
Zwaag/Obdam
op de plek op de
Apollolaan,
de dag nadat mijn vader
was gefusilleerd.
Mijn 2 jaar jongere zusje in
Canada en ik hebben hem
vreselijk gemist.

Jos Buis
Kimsword

*Mijn moeder, lang, statig, met hoedje, staat iets
rechts van het midden.*

Reactie van Annemiek, mijn zus uit Canada

dit verdriet gaat nooit over
het is er nadrukkelijk op 4 mei en op 24 oktober
en ook de vraag blijft: hoe zou mijn leven anders zijn geweest!
opgroeien met een moeder die er was maar niet echt leefde
opgroeien met een grootmoeder die er was en ons leven verknoeide
opgroeien en verteld worden: 'rustig zijn, je hebt geen vader, hou je mond'
opgroeien door veel te lezen en in een andere wereld te zijn
en ik kijk terug naar het opgroeien van mijn kinderen
en ik zie mijn kleinkinderen opgroeien met alle blijheid en levenslust
en ik vraag me af
hoe zou ik geweest zijn als ik dit had gehad
mijn leven zou anders zijn geweest
maar zo is het nou eenmaal
en ik zie in mijn kinderen wat ik nooit had
en ben blij dat ze een ander leven hebben
maar ook met problemen, iedereen heeft wel wat
ieder leven is anders
we maken er maar het beste van
love ya

Annemiek